

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Magdaleny Pfeiffer
„Aktuální otázky mezinárodního rodinného práva
(srovnání českého a německého práva)“

Rigorózní práce je věnována rozboru velmi aktuální problematiky mezinárodního rodinného práva, se zvláštním zaměřením na české právo, německé právo a právo ES, které již dnes - a zejména *in spe* - mezinárodní rodinné právo do významné míry unifikuje. Toho je si také autorka vědoma a snaží se přinést jak rozbor úprav dosud platných, tak úprav nově připravovaných, které se patrně zanedlouho stanou součástí českého práva. V tomto směru nebyla dosud v české literatuře věnována mezinárodnímu rodinnému právu dostatečná pozornost, a proto je potřebné průkopnickou práci autorky velice ocenit, autorka by měla zvážit i možnost dalšího pokračování v tomto srovnávacím rozboru v rámci doktorského studia.

Rigorózní práce je logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána. Práce vychází z původní práce diplomové, která však byla podstatně rozšířena, a to o mezinárodní civilní právo procesní, které přináší možnost komplexnějšího pohledu na celou problematiku, zejména dnes, kdy v Evropě výrazně pocítujeme vliv angloamerického práva, které kolizní a procesní problematiku vidí v ještě užším a provázanějším pohledu.

Práce sestává z devíti částí, jimž předchází poměrně obsáhlý Úvod, naznačující záměry práce.

První kapitola, nazvaná „Srovnávací mezinárodní právo soukromé“, pojednává o základním pojmovém vymezení a významu komparatistiky. Následuje druhá kapitola, uvádějící prameny mezinárodního rodinného práva. Na s. 21 autorka cituje Kučerův názor, vyslovený v r. 1996 o vztahu ZMPS a mezinárodní smlouvy, v mezidobí však došlo k novelizaci ústavy: jaká je situace nyní? A jak je to v případě, kdy se vyskytne stejně znějící norma českého a evropského práva? Uplatní se v takovém případě ZMPS nebo evropské právo? K tomu by se měla autorka vyjádřit při ústní obhajobě své práce. Třetí kapitola se vztahuje k pravomoci národních soudů, která je podrobně rozebírána. Zajímá mne názor autorky, zda je vhodnější k určení pravomoci kritérium státní příslušnosti nebo obvyklého bydliště dítěte (ke s. 33-34). Na s. 40 se uvádí, že nařízení Brusel I se aplikuje na otázky určení/popření rodičovství: zajímalo by mne, z čeho to autorka dovozuje. Ke s. 45: zajímalo by mne, jak autorka hodnotí navrhovanou novelizaci ustanovení čl. 7 Bruselu II o zbytkové příslušnosti?

Čtvrtá až šestá kapitola jsou pro čtenáře velmi užitečné, protože srovnávají kolizní úpravy manželství, vyživovací povinnosti a vztahů mezi rodiči a dětmi českém a německém právu. Domnívám se, že je to první zpracování v české literatuře, které je přitom velice praktické, neboť rodinněprávní vztahy mezi českými a německými občany jsou poměrně frekventované. Autorka se musela obtížně prokousávat složitou německou úpravou, která je, obdobně jako ta česká, navíc komplikována existencí různých mezinárodních úmluv. Na s. 60, kde je uváděna možnost různých kolizních norem pro úpravu registrovaného partnerství v budoucím českém právu, by mne zajímalo, kterému řešení by autorka dala přednost. Sedmá kapitola je orientována do budoucna, zabývá se připravovanými úpravami v rámci EU. Také tuto partii vysoce hodnotím, je zcela nová a dotýká se prozatím nepříliš diskutovaných otázek. Osmá kapitola se zabývá uznáním a výkonem cizích rozhodnutí v rodinných věcech, opět ve srovnávacím pohledu.

Devátá kapitola je závěrečným zhodnocením, které velmi podrobně srovnává výše traktované otázky a jejich řešení v českém, německém a evropském právu a syntetizuje závěry, k nimž autorka dospěla. Toto srovnání, které jsem dosud v české literatuře postrádala, je dalším přínosem práce, autorce mohu jen doporučit, aby se tématu nadále věnovala.

Rigorózní práci hodnotím velmi pozitivně, autorka prokázala samostatnost myšlení, schopnost pracovat s původními prameny i s odbornou literaturou, českou i zahraniční. Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Magdaleně Pfeiffer přiznán akademický titul JUDr.

V Praze dne 6.11.2006

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.